

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poemata Ferdinandi Episcopi Monasteriensis Et
Paderbornensis, S. R. I. Principis, Comitis Pyrmontani,
Liberi Baronis De Furstenberg**

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

Parisiis, 1684

De Sancto Meinulpho Paderbornensi Diacono et Indigena, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7748

64 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Æmula sic operi certat spiratque diserti

Vatis ab artifici piëta tabella manu.

Attamen illa Venus quam non perfecit Apelles,

Nomen habet numeris, Naso, perenne tuis.

Sic mihi quam similem posuisti, frater, imago

Carminibus vitam debeat, opto, meis.

D E

S A N C T O M E I N U L P H O

PADERBORNENSI DIACONO

E T I N D I G E N A ,

*Qui multis clarus miraculis, in Cœnobio Bodecensi loco natali
quiescit & colitur III. Non. Octobr.*

NON pietate minus quam sanguine clarus
avito

M E I N U L P H U S Paderæ gloria prima suæ,
Heic situs est: postquam monuit tellure levandum,

Sponte sua visus dissiluisse lapis.

Devenerare sacri custodem pignoris arcum,

Quisquis es antiquæ relligionis amans.

Dic: licet ostensum cervi inter cornua Numen,

Myustum oculis captum, Virgineumque peplum,

Et tot præterea miracula, quæ prior ætas

Et stupuit præsens, fas siluisse foret:

Virtutes, M E I N U L P H E , tuas tamen ipsa se-
pulcri

Certarent, rupto marmore, saxa loqui.

I M P.